

کارگران نیشکر هفت تپه، به حمایت مبرم ما احتیاج فوری دارند

صدیق جهانی

دهم خرداد هشتاد و هفت

اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه، وارد بیست و پنجمین روز شد. قابل ذکر است که هم اکنون کارگران اعتصابی، در محاصره کامل نیروهای گارد ویژه و لباس شخصی‌ها قرار گرفته و آنها در صدد آن می باشند که توسط زور و یا از طریق وعده و وعید، صفوف همبسته کارگران اعتصابی را متلاشی سازند.

اما کارگران با در پیش گرفتن روشهای مسالمت آمیز و متینانه و هم صدا و در یک نبرد جدی و نابرابر به اعتصاب خویش ادامه می دهند. اراده فولادین این عزیزان، تابحال صدها طرح و نقشه ضد کارگری کارفرماها و دولتمردان را نقشه بر آب کرده است.

کارگران و مردم آزادیخواه!

استثمار شدگان نیشکر هفت تپه، به حمایت فوری یکایک شما نیاز مبرم دارند. همانطور که اطلاع دارید، آنها در یک شرایط دشوار و دهشتناک بسر می برند و جهت رهایی از این جهنم، ۲۵ روز پیش یک اعتصاب متحدانه را آغاز کرده‌اند. در پشتیبانی از اعتصاب این عزیزان، تابحال صدها نامه اعتراضی از جانب تشکل های کارگری در سطح جهان برای کارفرماها و دولت حامی آنها (جمهوری اسلامی) ارسال شده است.

از آنجاییکه کارفرماها از پشتیبانی بی دریغ یک رژیم دیکتاتور برخوردارند، بسیار بعید بنظر می رسد که نامه‌های اعتراضی ما بیش از این ثمر بدهد و یا اراده و سیاست ضد کارگری دولتمردان را با شکست مواجه سازد. زیرا تجربه ثابت کرده که این رژیم به آقای "گای رایدر"، "آی ال.او" و ... گوش نمی دهد. در نتیجه لازم است که ما در فکر راه حل جدی تری باشیم.

از نظر من، بهترین و موثرترین راه حل این است که ما کارگران نیشکر هفت تپه را تنها نگذاریم. درد و رنج کارگران هفت تپه درد و رنج همگی ما است. در نتیجه لازم است که در حول و حوش این درد مشترک متحد بشویم. اگر این درد مشترک است، اگر مطالبات دیگر رشته‌های کارگری در سراسر جامعه یکی و یا مشابه است، پس چه دلیلی دارد که چالش های کارگری بصورت پراکنده سازماندهی بشود؟ به باور من، روز آن رسیده است که کارگران نساجی کردستان، شاهوی سمنج، ایران خودرو، شرکت واحد و ... بجای ارسال نامه‌های حمایتی و گذاشتن آن روی سایتهای اینترنتی، هر کدام در رشته کاری خود به اعتصاب مشابهی دست بزنند.

تا آنجاییکه به حمایت های بین المللی در دفاع از کارگران هفت تپه و ... برگردد، فکر می کنم این روز فرارسیده که ما فعالین کارگری در خارج کشور منسجمتر از پیش عمل نمایم.

در اینجا منظور از انسجام تنها جمع شدن دور هم نیست بلکه منظور اصلی این است که ما فعالین کارگری ابتکار یک

مبارزه جدی و موثر در خارج کشور را بدست گیریم. این ابتکار نوین بخصوص در این شرایط کنونی، برای ما هائز اهمیت است. زیرا با اتکا به آن و اتخاذ یک شیوه کار نوین، جلب حمایت بین المللی راحتتر است و از طرف دیگر زمینه برای فشار آوردن به نهادهای پارلمانیها و دولت های که با رژیم اسلامی مماشات می کنند، مساعدتر خواهد بود. این کار زمانی ممکن است که ما در سطح مدیای این کشورها ظاهر بشویم و علاوه بر این بطور تنگاتنگ با بدنه اتحادیه های کارگری و ... در تماس باشیم. ما باید به آن سمت برویم که کارگران بار انداز و حمل نقل در کشورهای مختلف، آشکارا و با اعلام حمایت از هم سر نوشتان خود دست به اعتصاب بزنند. از طریق دامن زدن به این گونه مبارزه است که ما می توانیم وارد یک کارزار جدیتر بشویم. بدون در نظر گرفتن این نکته و یا پاسخگویی به این چالش ها محال است که ج.اسلامی از سیاست های ضد کارگریش دست بردارد. اگر ما به این سو گام برداریم و در تداوم آن خود روی غلتک بیافتیم، آنگاه در کمال آرامش می توانم بگویم که ما در خارج کشور به پشتیبان موثر کارگران هفت تپه و ... مبدل گشته ایم. همانطور که تاکید کردم، این ضرورت فرا رسیده و جا دارد که تشکل های کارگری در سطح بین المللی ابتکار این مبارزه نوین را در دست بگیرند.

صدیق جهانی

۲۹ ماه می ۲۰۰۸

به یاری کارگران نیشکر هفت تپه بشتابیم

صدیق جهانی

کارگران نیشکر هفت تپه، سالهاست به شیوه جدی و مسالمت آمیز برای دستیابی به ابتدائی ترین مطالبات حقه خویش مبارزه می کنند. اما در تقابل آنها یکی از هارترین رژیم های این عصر (جمهوری اسلامی) قرار گرفته و نه تنها در برابر حق و حقوق کارگران گردن خم نمی کند بلکه بطور پلیسی نیز در صدد آن است که صدای نارضایتی آنها را بمنظور تحمیل بردگی محض خفه نماید.

یورش نظامی به اعتصاب مسالمت آمیز اخیر کارگران نیشکر هفت تپه، دستگیر نمودن تعداد زیادی از آنها، میلیتاریزه کردن شهر شوش، اعزام نیروهای یگان ویژه ضد شورش از دیگر نقاط کشور به محل اعتصاب کارگران، پاشیدن گازهای اشک و خواب آور به صورت کارگران، تهدید و کتک کاری آنها در روزهای اخیر، از جمله نمونه های روشن این واقعیت تلخ می باشد. منتها نباید فراموش کنیم، میلیتاریزه کردن محیط کارخانه و اعتصاب و اعتراضات کارگری، نشانه قدرت ج.اسلامی نیست بلکه نهایت درماندگی این رژیم را نشان می دهد. اما آنها کور خوانده اند زیرا تهدید و حکومت نظامی در طول تاریخ نتوانسته و نمی تواند در مقابل همبستگی کارگران و توده های محروم استقامات داشته باشد. کارگران هفت تپه، خواهان برون رفت از جهنمی می باشند که روزانه در بطن آن می سوزند. کارگران هفت تپه و تاثیر بخش های کارگری جامعه، مجبورند برای زندگی بهتر به اعتصابات خویش ادامه دهند. قابل ذکر است که در مضمون مطالبات طرح شده از جانب کارگران هفت تپه نیز همین واقعیت نهفته است.

بنابراین در آینده نه چندان دور، اعتصابات و اعتراضات کارگری سرتاسر جامعه ایران را خواهد تنید. در اینجا، هدف من پیچیدن نسخه برای نحوه سازمانیابی جهت مبارزات دور آتی کارگران نیست. اما یک نکته را نباید فراموش نمایم و آن این است که اعتصابات و اعتراضات دور اخیر کارگران هفت تپه و ... یک کمپین وسیع و بین المللی جهت جلب پشتیبانی در دستور ما فعالین کارگری، احزاب و سازمانهای سیاسی در خارج کشور گذاشته است. اگر بخواهیم، پشتیبان موثر و خوبی برای مبارزات جاری کارگران ایران باشیم، اگر بخواهیم در سطح وسیعی توجه افکار عمومی دنیا را نسبت به وضع نامطلوب کارگران ایران جلب نمایم، ابتدا لازم است با نیروی بیشتری ظاهر بشویم. در اینجا، منظور اتحاد و همبستگی در بین ما است زیرا اگر ما متحد نشویم هرگز نمی توانیم پشتیبانی خوبی برای کارگران ایران باشیم. از نظر من، ظامن پیشروی در این زمینه، کنار گذاشتن مرزهای تشکیلاتی و خرده گلایه از یکدیگر است. به هر درجه‌ای که ما در این زمینه گام برداریم، بی شک به همان اندازه طبقه کارگر جوامع بین المللی ما را تحویل می گیرند و به همان اندازه نیز حکومت های اروپا و ... از روابط تجاری خود با ج.ا.اسلامی فاصله می گیرند، به همان اندازه هم رژیم اسلامی از سیاستهای ضد کارگریش عقب نشینی می کند. همبستگی ما در خارج کشور ممکن است زیرا این اتحاد برای طبقه‌ای که داریم از نان شب واجبتر است. از این رو، امیدوارم در اسرع وقت و در حول و حوش نیازمندی کارگران ایران در دور همدیگر جمع شویم و این نیاز انسانی را متحقق نمایم.

صدیق جهانی

۲۳ مای ۲۰۰۸